

XXXIII.

D'ēimēr jě lānķī, dōnt jě nē vī nē mēr,
T'ēimānt tē p̄rsūi : Tōē tū mē hēs ế fūis.
Biēn kě jě mērē d'ām̄r, n'ān pūis dējīstēr,
Plūs jě mē sān trētēr māl,
5 Plūs jě tē sēr ōstīnē.
Sī kěķē p̄tiē sē tr̄vē kăđhē s̄-lē rōđiēr dē tōn kēr,
Jě nē rēkiēr-pās lē biēn kě jě kōnōē kě tū mē dōēs :
Sī tū nē vēs mē kārđēr krūělē fē-mōē m̄rīr ·><·

Aprēs avoēr vu ton krasieus rekard

- 10 Riēn plus ne pui-vōēr riēn ke je treve beo.
Éinsi ke sīre je fon d'un fē me brūlant.
Tōē ki le vōēs ne t'an đōōs,
Tōē tu te ris t'an mokant.
T̄xte vive tōē miņone tu ęs dan le-profond de mon kēr :
15 Je ne resōē p̄r le fruit de mon am̄r ke le dēđēiņ.
Nī tu ne vēs me sōōvēr nī ne me vēs pas tuēr ·><·